

Goniometrické funkce

3. kapitola. Grafy goniometrických funkcí

In: Stanislav Šmakal (author); Bruno Budinský (author):
Goniometrické funkce. (Czech). Praha: Mladá fronta, 1968.
pp. 90–108.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403644>

Terms of use:

© Stanislav Šmakal, 1968

© Bruno Budinský, 1968

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

GRAFY GONIOMETRICKÝCH FUNKCÍ

3.1. Základní grafy. V prvních dvou kapitolách jsme mluvili stále o goniometrických funkcích, aniž jsme zdůraznili, že jde skutečně o funkce, přesněji o reálné funkce jedné reálné proměnné. Nebude jistě na škodu krátké zdůvodnění.

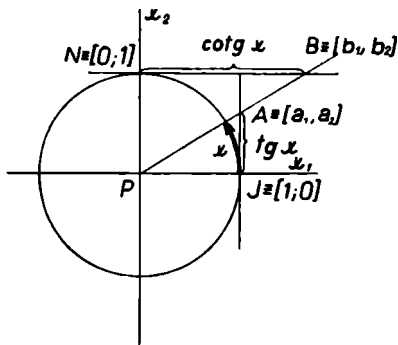
Předpis, který každému reálnému číslu x z nějaké množiny reálných čísel M přiřazuje právě jedno reálné číslo y , nazýváme *reálnou funkcí jedné reálné proměnné*. Určité číslo y_0 , které odpovídá číslu $x_0 \in M$, nazýváme *hodnotou funkce v bodě x_0* . Funkci obecně zapisujeme ve tvaru

$$y = f(x), \quad x \in M.$$

Množinu M nazýváme *definičním oborem funkce*. Nejširší definiční obor, v němž daný funkční předpis má smysl, nazýváme obvykle *existenčním oborem*. *Grafem funkce* rozumíme množinu všech bodů $[x, y]$ v rovině, jejichž souřadnice vyhovují rovnici $y = f(x)$, $x \in M$. Rovina, v níž provádíme grafické zobrazení funkce, je euklidovská rovina E_2 (tedy nikoliv Gaussova rovina).

Každé reálné číslo x můžeme považovat za velikost nějakého orientovaného úhlu v základní poloze v Gaussově rovině. Na základě definice 1.1. je přiřazeno každému orientovanému úhlu o velikosti x jediné číslo $\sin x$. Ukázali jsme také, že hodnota $\sin x$ závisí pouze na velikosti argumentu x . Předpis $y = \sin x$ je tedy reálnou

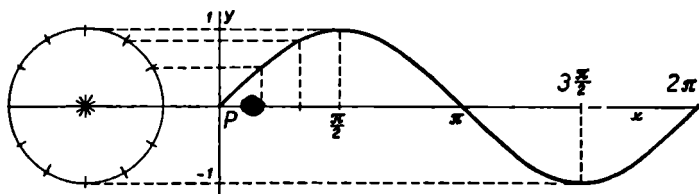
funkcí jedné reálné proměnné, neboť přiřazuje každému reálnému číslu x jedinou hodnotu $\sin x$. Existenčním oborem je interval $(-\infty, \infty)$. Podobným způsobem snadno ukážeme, že předpisy $y = \cos x$, $y = \operatorname{tg} x$, $y = \operatorname{cotg} x$ jsou reálnými funkcemi reálné proměnné. Přitom existenčním oborem funkce $y = \cos x$ je množina všech reálných čísel, existenčním oborem funkce $y = \operatorname{tg} x$

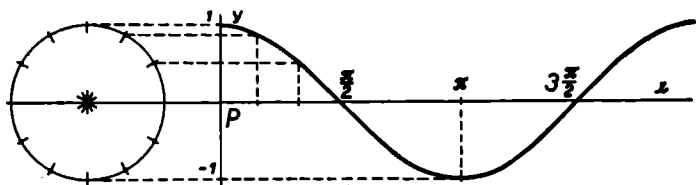
Obr. 11. Obrazy tangenty a kotangenty na jednotkové kružnici.

je množina všech reálných čísel s výjimkou čísel tvaru $(2k + 1) \frac{\pi}{2}$. Konečně existenčním oborem funkce $y = \operatorname{cotg} x$ je množina všech reálných čísel s výjimkou čísel tvaru $k\pi$. Dodejme ještě, že funkce $\sin x$ a $\cos x$ nabývají všech hodnot z intervalu $(-1, 1)$, funkce $\operatorname{tg} x$ a $\operatorname{cotg} x$ pak všech hodnot z intervalu $(-\infty, \infty)$.

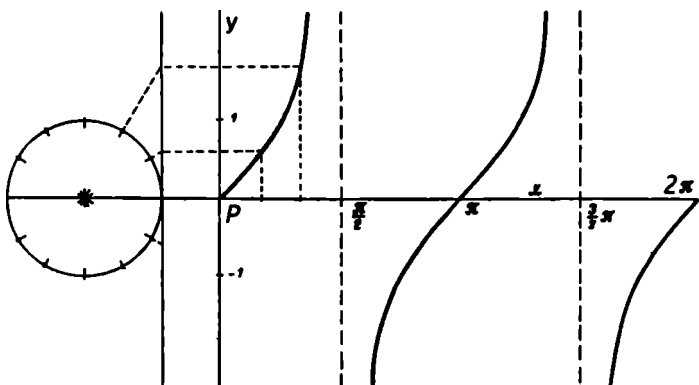
Pro úplnost ještě poznamenejme, že geometrický způsob, kterým jsme zavedli goniometrické funkce, není

Obr. 12. Graf funkcje $y = \sin x$.

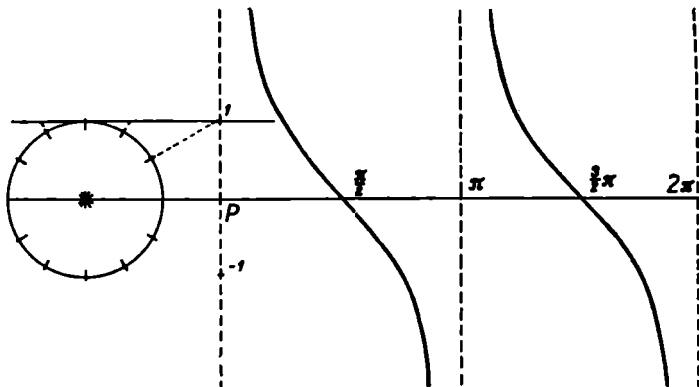
Obr. 13. Graf funkcje $y = \cos x$.

Obr. 14. Graf funkcje $y = \operatorname{tg} x$.

jediný. Ve vyšší matematice se obvykle zavádějí pomocí tzv. *funkcionálních rovnic* nebo na podkladě *integrálního počtu*. Podrobnější výklad přesahuje rámec naší publikace.

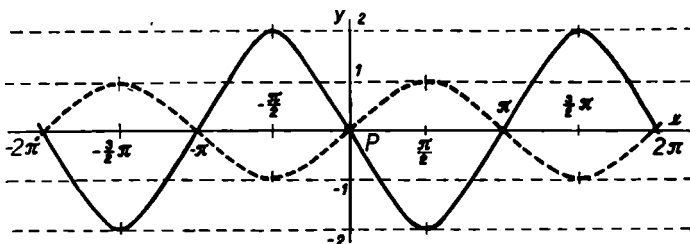
Grafy funkcí, o nichž jsme nyní hovořili, zná čtenář jistě ze školy. Jsou sestrojeny na obr. 12—15. Při sestrojení grafů funkcí se obvykle opíráme o tabulku hodnot. U goniometrických funkcí nám místo tabulky výhodně poslouží jednotková kružnice. Doplňme pouze, že hodnota $\operatorname{tg} x$ je pro každé přípustné x určena graficky souřadnicí a_2 průsečíku koncového ramene (nebo jeho prodloužení) s tečnou jednotkové kružnice, sestrojenou v bodě $J \equiv [1, 0]$. Podobně je pro každé x funkční hodnota $\operatorname{cotg} x$ dána souřadnicí b_1 , průsečíku koncového ramene úhlu s tečnou jednotkové kružnice v bodě $N \equiv [0, 1]$. Srovnej obr. 11.

Obr. 15. Graf funkce $y = \operatorname{cotg} x$.

3.2. Graf funkce $y = a f(bx + c) + d$. V obecném zápise znamená f libovolnou goniometrickou funkci, prakticky však vystačíme s funkcemi $\sin x$ a $\operatorname{tg} x$, neboť $\cos x$ a $\operatorname{cotg} x$ nahrazujeme obvykle kofunkcemi. Čísla a, b, c, d jsou reálná, $a, b \neq 0$.

Nejdříve si všimneme rozdílu mezi grafy některých funkcí.

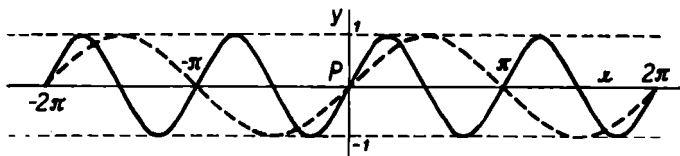
Obr. 16. Graf funkce $y = -2 \sin x$ sestrojený pomocí grafu funkce $y = \sin x$.

PŘÍPAD 1. Graf funkce $y = a f(x)$, kde $a \neq 0$, dostaneme z grafu funkce $y = f(x)$ zřejmě tak, že funkční hodnotu v každém bodě vynásobíme číslem a . Obě funkce mají stejné nulové body, tj. body, v nichž graf protíná osu x . Leží-li v nějakém intervalu graf funkce $y = f(x)$ nad osou (pod osou) x , pak pro $a > 0$ leží v tomto intervalu nad osou x (pod osou x) také graf funkce $y = a f(x)$, pro $a < 0$ leží naopak pod osou (nad osou). Na obr. 16 jsou sestrojeny grafy funkcí $y = \sin x$, $y = -2 \sin x$.

PŘÍPAD 2. Jaká je souvislost mezi grafy funkcí $y = f(x)$ a $y = f(x + c)$? Množina funkčních hodnot je

v obou případech táž. Nabývá-li funkce $y = f(x)$ nějaké funkční hodnoty v bodě x_1 , nabývá téže funkční hodnoty funkce $y = f(x + c)$ v bodě x_2 , pro který platí $x_2 + c = x_1$, neboli $x_2 = x_1 - c$. Můžeme tedy říci, že graf funkce $y = f(x + c)$ vznikne z grafu funkce $y = f(x)$ posunutím o $|c|$ ve směru osy x . Jestliže $c > 0$, jedná se o posunutí „doleva“, jestliže $c < 0$, jde o posunutí „doprava“. Kupř. graf funkce $y = \cos x$ můžeme sestojit z grafu funkce $y = \sin x$ pomocí identity $\cos x = \sin\left(x + \frac{\pi}{2}\right)$ posunutím o $\frac{\pi}{2}$ „doleva“.

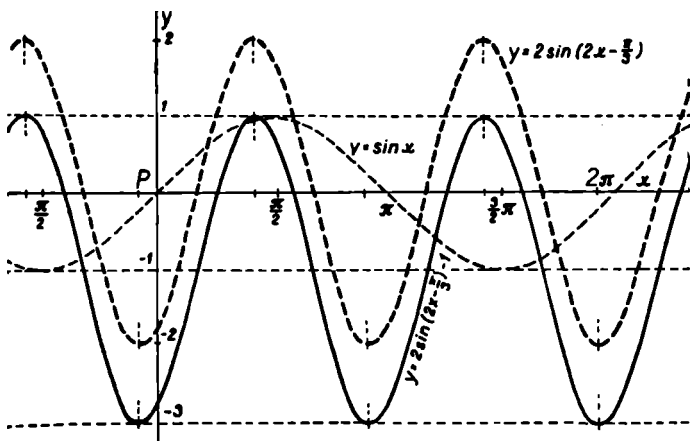
PŘÍPAD 3. Také v případě funkcí $y = f(x)$ a $y = f(bx)$, kde $b \neq 0$, je množina funkčních hodnot stejná. Nabývá-li však funkce $y = f(x)$ nějaké hodnoty v bodě x_1 , nabývá téže funkční hodnoty funkce $y = f(bx)$ v bodě $x_2 = \frac{x_1}{b}$. Zatímco kupř. funkce $y = \sin x$ vyčerpá všechny své hodnoty v intervalu $\langle 0, 2\pi \rangle$ stane se tak u funkce $y = \sin 2x$ v intervalu poloviční délky, tj. $\langle 0, \pi \rangle$. Grafy těchto funkcí jsou na obr. 17. U funkcí periodických (jmenovitě goniometrických) má tedy číslo b vliv na zvětšení ($|b| < 1, b \neq 0$) nebo zmenšení ($|b| > 1$) periody.

Obr. 17. Graf funkce $y = \sin 2x$ v porovnání s grafem funkce $y = \sin x$.

PŘÍPAD 4. Graf funkce $y = f(x) + d$ vznikne zřejmě z grafu funkce $y = f(x)$ posunutím ve směru osy y o $|d|$. Číslo $d > 0$ určuje posunutí ve směru kladné poloosy y , $d < 0$ ve směru záporné poloosy y .

POZNÁMKA 3.1. Došlo by k omylu, kdybychom graf funkce $y = f(bx + c)$, kde $b \neq 1$, chtěli získat z grafu funkce $y = f(x)$ mechanickým spojením případů 2. a 3. Nabývá-li totiž funkce $y = f(x)$ nějaké hodnoty v bodě x_1 , nabývá téže hodnoty funkce $f(bx + c)$ v bodě x_2 , který je vázán rovnicí $bx_2 + c = x_1$, neboli $x_2 = \frac{x_1}{b} + \frac{c}{b}$. U funkcí goniometrických nejenže se změnila perioda, ale v témž poměru se změnil také velikost vektoru posunutí ve směru osy x .

Obr. 18. Graf funkce $y = 2 \sin \left(2x - \frac{\pi}{3} \right) - 1$.

V dosavadním rozboru jsme uvedli příklady některých funkcí, které jsou dílčím případem funkce

$$y = a f(bx + c) + d. \quad (3,1)$$

Z toho, co bylo dosud řečeno, můžeme graf funkce (3,1) sestrojít z grafu funkce $y = f(x)$ tak, že nejprve sestrojíme graf funkce $y = f(bx)$, ten posuneme o $\left| \frac{c}{b} \right|$ „doleva“ $\left(\frac{c}{b} > 0 \right)$ nebo „doprava“ $\left(\frac{c}{b} < 0 \right)$, potom provedeme graficky násobení každé funkční hodnoty číslem a (pozor na znaménko čísla $a!$). Dostaneme tak graf funkce $y = a f(bx + c)$, který posunut o d ve směru kladné poloosy y pro $d > 0$ nebo ve směru záporné poloosy y pro $d < 0$ udává graf funkce (3,1). Na obr. 18 je tímto způsobem sestrojen graf funkce

$$y = 2 \sin \left(2x - \frac{\pi}{3} \right) - 1.$$

Graf funkce (3,1) můžeme však sestrojít přímo. V tom případě je důležitá znalost některých význačných bodů. Takovými jsou především nulové body. U funkce sinus jsou to dále body, v nichž nabývá své největší a nejmenší hodnoty, u funkce tangens pak takové body, v nichž není definována. Je-li číslo p periodou funkce, potom $f(bx + c + kp) = f(bx + c)$.

Příklad 3.1. Sestrojíme graf funkce

$$y = \frac{3}{2} \cos \left(\frac{4}{3} x - \frac{\pi}{3} \right) + \frac{3}{4}.$$

Na základě identity $\cos z = \sin\left(\frac{\pi}{2} + z\right)$ můžeme přejít ke kofunkci a danou funkci psát ve tvaru

$$y = \frac{3}{2} \sin\left(\frac{4}{3}x + \frac{\pi}{6}\right) + \frac{3}{4}.$$

Nulové body určíme z rovnice

$$\frac{3}{2} \sin\left(\frac{4}{3}x + \frac{\pi}{6}\right) + \frac{3}{4} = 0.$$

Dostaneme tak

$$x = -\frac{\pi}{4} + \frac{3}{2}k\pi, \quad x = -\frac{3}{4}\pi + \frac{3}{2}k\pi.$$

Jelikož $\sin z$ nabývá všech hodnot z intervalu $\langle -1, 1 \rangle$, nabývá daná funkce všech hodnot z intervalu $\langle -\frac{3}{4}, \frac{9}{4} \rangle$, jak se snadno přesvědčíme třeba dosazením krajních bodů intervalu $\langle -1, 1 \rangle$ do funkčního předpisu. Graf funkce leží proto v pásu ohraničeném přímkami o rovnicích $y = -\frac{3}{4}$, $y = \frac{9}{4}$. Své největší hodnoty nabývá funkce v těch bodech x , které vyhovují rovnici

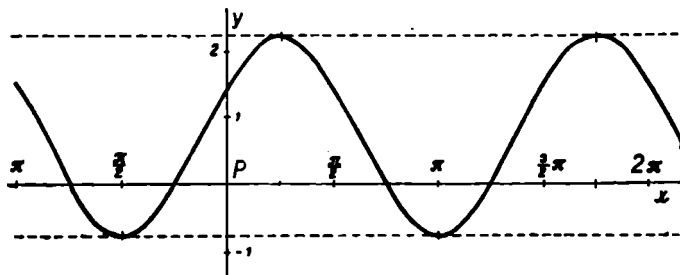
$$\sin\left(\frac{4}{3}x + \frac{\pi}{6}\right) = 1.$$

Řešením dostaneme body $x = \frac{\pi}{4} + \frac{3}{2}k\pi$. Podobně je tomu s body, v nichž daná funkce nabývá své nejmenší

hodnoty, tj. $-\frac{3}{4}$. Získáme je v tomto případě řešením rovnice

$$\sin\left(\frac{4}{3}x + \frac{\pi}{6}\right) = -1.$$

Jsou to čísla $x = -\frac{\pi}{2} + \frac{3}{2}k\pi$.

Obr. 19. Graf funkce $y = \frac{3}{2} \cos\left(\frac{4}{3}x - \frac{\pi}{3}\right) + \frac{3}{4}$.

K náčrtku nám zjištěné údaje stačí. Dokonce stačí znát jediný bod, v němž funkce nabývá maximální nebo minimální hodnoty, neboť tyto hodnoty se střídají a leží vždy uprostřed mezi sousedními nulovými body.

Pro přesnější sestavení grafu využijeme opět jednotkové kružnice. Každou hodnotu musíme však násobit číslem $\frac{3}{2}$ a zvětšit o $\frac{3}{4}$. Graf je na obr. 19.

Příklad 3.2. Máme-li sestrojit graf funkce

$$y = \frac{1}{3} \operatorname{tg} \left(\frac{x}{2} + \frac{\pi}{4} \right),$$

určíme nejprve definiční obor. Podle vzorců (1,11)

$\frac{x}{2} + \frac{\pi}{4} \neq \frac{\pi}{2} + k\pi$, neboli $x \neq \frac{\pi}{2} + 2k\pi$. Čísla $x =$

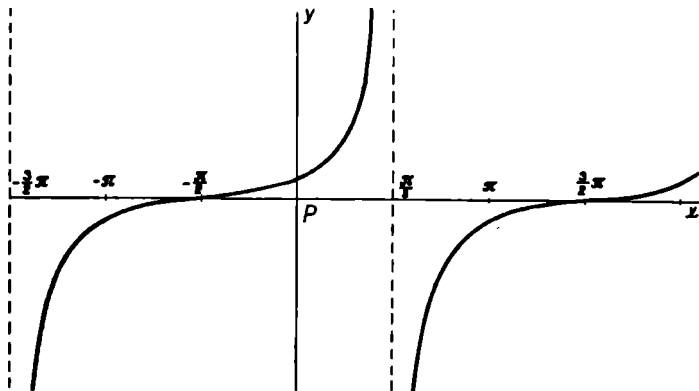
$= -\frac{\pi}{2} + 2k\pi$, která jsou řešením rovnice $\operatorname{tg} \left(\frac{x}{2} + \frac{\pi}{4} \right) =$

$= 0$, dávají nulové body. V každém intervalu délky 2π

má graf stejný průběh. Stačí proto sestrojit kupř. tu část

grafu, která leží v intervalu $\left(-\frac{3}{2}\pi, \frac{\pi}{2} \right)$. Graf je na

obr. 20.

Obr. 20. Graf funkce $y = \frac{1}{3} \operatorname{tg} \left(\frac{x}{2} + \frac{\pi}{4} \right)$.

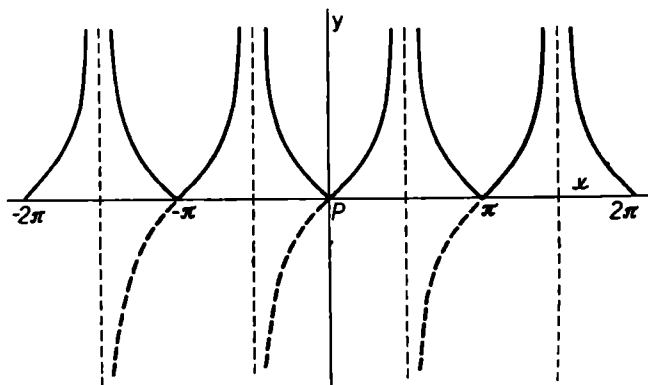
3.3. Některé další grafy. V tomto odstavci uvedeme příklady grafů některých dalších funkcí, v nichž se vyskytují funkce goniometrické. Nepůjde o žádný systém, neboť takový systém není ani možné udat. Půjde spíše o návod, jak postupovat v obdobných případech.

Příklad 3.3. Sestrojíme grafy funkcí

$$\text{a) } y = |\operatorname{tg} x|$$

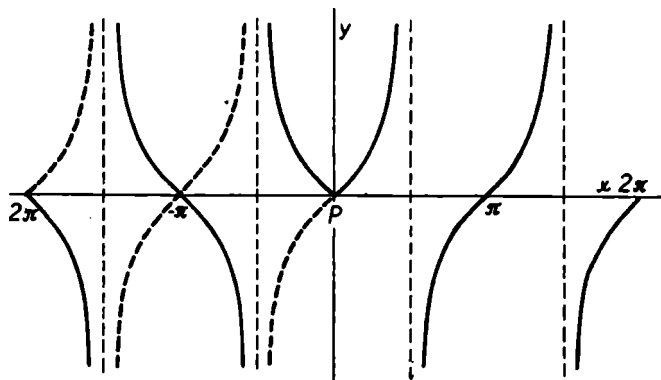
$$\text{b) } y = \operatorname{tg} |x|.$$

a) Graf funkce $y = |\operatorname{tg} x|$ je sestaven na obr. 21.a. V intervalech $(k\pi, (2k+1)\frac{\pi}{2})$, v nichž je $\operatorname{tg} x \geq 0$, mají funkce $y = |\operatorname{tg} x|$ a $y = \operatorname{tg} x$ stejný průběh. Množina nulových bodů je stejná, neboť $|\operatorname{tg} x| = 0$ tehdy

Obr. 21a. Graf funkce $y = |\operatorname{tg} x|$.

a jen tehdy, jestliže $\operatorname{tg} x = 0$. V intervalech $(\frac{\pi}{2} + k\pi, \pi + k\pi)$ je $\operatorname{tg} x < 0$ a proto $|\operatorname{tg} x| = -\operatorname{tg} x$. Každá funkční hodnota je tudíž číslo opačné k $\operatorname{tg} x$, grafy $\operatorname{tg} x$ a $|\operatorname{tg} x|$ jsou v těchto intervalech souměrně sdružené podle osy x (srovnejte případ 1, odst. 3.2).

Obr. 21b. Graf funkce $y = \operatorname{tg} |x|$.

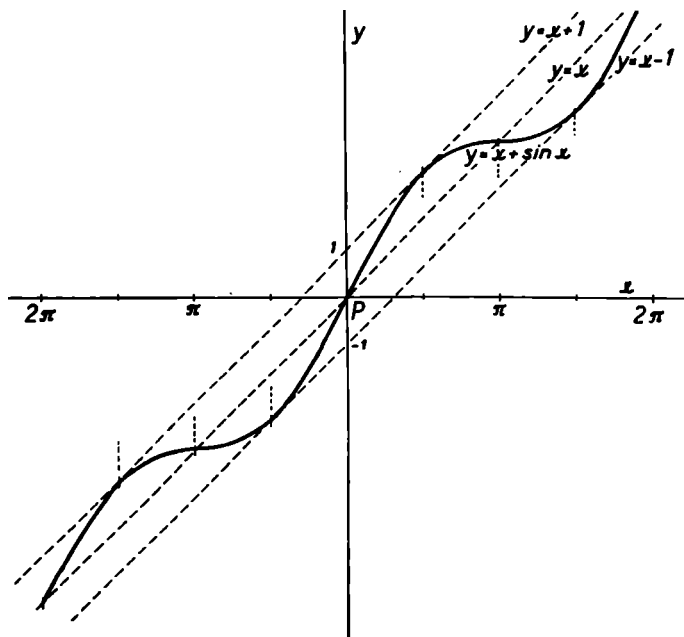
b) Funkce $y = \operatorname{tg} |x|$ nabývá stejných hodnot jako funkce $y = \operatorname{tg} x$, jestliže $x \geq 0$. Je-li $x < 0$, potom $\operatorname{tg} |x| = \operatorname{tg} (-x) = -\operatorname{tg} x$. Pro $x < 0$ je tedy graf funkce $y = \operatorname{tg} |x|$ souměrně sdružený podle osy x s grafem funkce $y = \operatorname{tg} x$. Graf je na obr. 21b.

Příklad 3.4. Sestrojme graf funkce

$$y = x + \sin x.$$

Graf dané funkce leží v pásu určeném přímkami o rovnicích $y = x - 1$, $y = x + 1$, neboť z nerovnosti $-1 \leq$

$\leq \sin x \leq 1$ plyne bezprostředně $x - 1 \leq x + \sin x \leq x + 1$. Přitom body grafu, jejichž x -ové souřadnice vyhovují podmínce $\sin x = -1$, leží na přímce $y = x - 1$, body, jejichž x -ové souřadnice vyhovují podmínce $\sin x = 1$, leží na přímce $y = x + 1$. V prvném případě jde o body, pro které $x = -\frac{\pi}{2} + 2k\pi$, v druhém případě pak $x = \frac{\pi}{2} + 2k\pi$. Přímku $y = x$ protíná

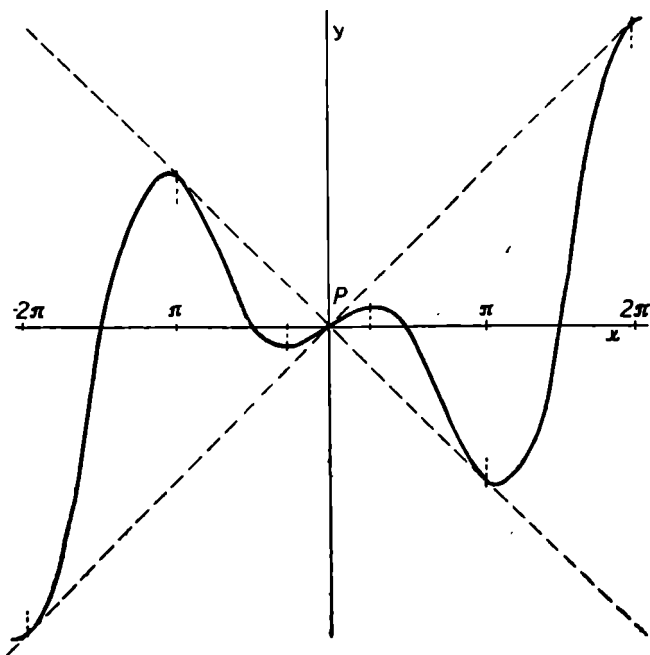

Obr. 22. Graf funkce $y = x + \sin x$.

graf dané funkce v těch bodech, jejichž x -ové souřadnice jsou kořeny rovnice $\sin x = 0$, to znamená $x = k\pi$. Další body grafu si můžeme opatřit prostým grafickým součtem s použitím jednotkové kružnice (obr. 22).

Příklad 3.5. Dále sestrojíme graf funkce

$$y = x \cos x .$$

Obr. 23. Graf funkce $y = x \cos x$.

Po vynásobení známé nerovnosti $-1 \leq \cos x \leq 1$ číslem x snadno dojdeme k těmto závěrům:

- a) jestliže $x > 0$, potom $-x \leq x \cos x \leq x$;
- b) jestliže $x < 0$, potom $x \leq x \cos x \leq -x$;
- c) jestliže $x = 0$, potom také $x \cos x = 0$.

Graf funkce $y = x \cos x$ leží proto v obou vrcholových úhlech, sevřených přímkami o rovnicích $y = x$, $y = -x$, které obsahují osu x . Hledáme-li (podobně jako v příkladě 3.4) body grafu, které leží na přímkách $y = x$, $y = -x$, vidíme, že jde o body, jejichž x -ové souřadnice vyhovují pořadě podmínkám $x \cos x = x$, $x \cos x = -x$. Prvá rovnice má kořeny $x = 2k\pi$, druhá $x = 0$, $x = (2k + 1)\pi$. Leží tedy na přímkách $y = x$, $y = -x$ body grafu, pro které $x = k\pi$. Nulové body jsou kořeny rovnice $x \cos x = 0$, tj. $x = 0$, $x = (2k + 1)\frac{\pi}{2}$. Graficky můžeme získat libovolný počet dalších funkčních hodnot (obr. 23).

Příklad 3.6. Graf funkce

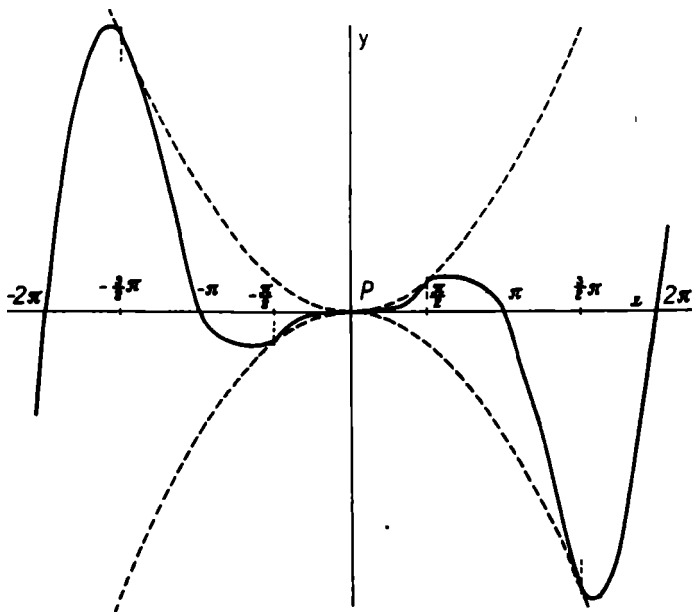
$$y = \frac{1}{4}x^2 \sin x$$

sestrojíme podobně. Z nerovnosti $-1 \leq \sin x \leq 1$ plyne pro každé x :

$$-\frac{1}{4}x^2 \leq \frac{1}{4}x^2 \sin x \leq \frac{1}{4}x^2.$$

Graf je tudíž v části roviny, která obsahuje osu x a je omezena parabolami o rovnicích $y = -\frac{1}{4}x^2$, $y = \frac{1}{4}x^2$. Nulové body obdržíme řešením rovnice $x^2 \sin x = 0$,

která má kořeny $x = k\pi$ (číslo $x = 0$ je zahrnuto v zápise pro $k = 0$). Jestliže $x = \frac{\pi}{2} + 2k\pi$, nabývá funkce hodnoty $\frac{1}{4}x^2$, příslušné body grafu leží proto na parabole $y = \frac{1}{4}x^2$. Jestliže $x = -\frac{\pi}{2} + 2k\pi$, leží příslušné body grafu na parabole $y = -\frac{1}{4}x^2$. (Obr. 24.)

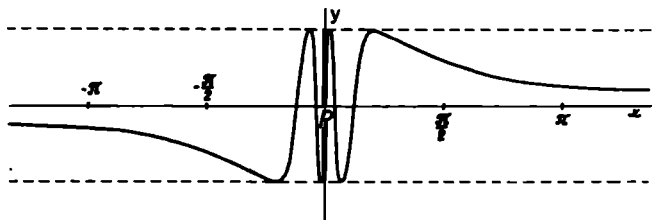

Obr. 24. Graf funkce $y = \frac{1}{4}x^2 \sin x$.

Příklad 3.7. V obr. 25 je sestrojen graf funkce

$$y = \sin \frac{1}{x}.$$

S touto funkcí se často setkáváme ve vyšší matematice. Všimněme si, že funkce je definována pro všechna $x \neq 0$. Funkční hodnoty probíhají interval $\langle -1, 1 \rangle$.

Obr. 25. Graf funkce $y = \sin \frac{1}{x}$.

Nulové body této funkce jsou řešením rovnice $\sin \frac{1}{x} = 0$.

Můžeme je proto vyjádřit vztahem $\frac{1}{x} = k\pi$, čili

$x = \frac{1}{k\pi}$. Odtud plyne, že zkoumaná funkce má nekonečně mnoho nulových bodů. Všechny tyto body leží

v intervalu $\langle \frac{1}{\pi}, -\frac{1}{\pi} \rangle$. Přitom $-\frac{1}{\pi}$ je prvním nulovým

bodem zleva, $\frac{1}{\pi}$ prvním nulovým bodem zprava.

Cvičení

3.1. Sestrojte graf funkce $y = 2 \sin \left(\frac{x}{2} - \frac{\pi}{4} \right) + \sqrt{2}$.

3.2. Sestrojte grafy funkcí

a) $y = |\sin x|$,

b) $y = \sin |x|$.

3.3. Proč funkce $y = \cos x$ a $y = \cos |x|$ mají týž graf?

3.4. Sestrojte graf funkce $y = x + \cos x$.

3.5. Sestrojte graf funkce $y = x \sin x$.

3.6. Vyjádřete funkci $y = \sin x + \cos x$ ve tvaru (3,1) a sestrojte graf. (Návod: Užijte identity z příkladu 2.13.)

3.7. Sestrojte graf funkce

$$y = \sqrt{x} + \sin x.$$